

N:o 37.

Af Herr Fr. Malmberg: Om skyldighet för egare af privilegierade stockfångstskogar att inom viss tid upprätta en af Skogsstyrelsen godkänd hushållningsplan m. m.

Under förra tider, då ännu trävarurörelsen låg i sin linda, kunde det finnas anledning, att staten understödde densamma liksom så många andra industriela företag i vårt land. Vissa sågverk blefvo derföre tillförsäkrade en årlig stockfångst från statens skogar emot erläggande af s. k. stubbören, utgörande vanligen $\frac{1}{2}$ till 6 skillingar banko för hvarje träd. Denna afgift var således ringa, då man betänker, att, redan under den dag som nu är, priset uppgått till *tre* kronor och deröfver per träd och vidare förhöjning är att emotse i framtiden. Dessa sågverk hafva således en fördel af stort värde.

Som dessa privilegier medförde ett stort hinder att ordna och sköta statens skogar, när årliga utstämplingar för den privilegierade stockfångsten måste ske, så beslöto statsmakterna att vid afvittringarne tilldela dylika sågverk ett visst skogsområde, afskildt från statens, för att af privilegii-innehafvarne disponeras, dock ej mer än privilegierna tillförsäkra.

Den, som känner *historien* och *sättet* för tilldelningarne af dessa skogsområden, känner ganska väl, att *slumpen* varit en lika så stor inverkan faktor som en på noggranhet och sakkännedom grundad beräkning. Jag hänvisar i detta fall till Kammarkollegii och norrländska skogskomiténs "Tablå öfver privilegierade sågverk och dem beviljad stockfångst från kronans skogar i Norrland", hvarvid man finner såsom mest framstående och förvånande, att ett sågverk för 879 träds årlig stockfångst fått sig tilldelad en skogsvidd af ej mindre än 60,307 tunnlands areal. Om man nu icke vill förändra de erhållna privilegierna, så vill man å andra sidan icke tillskynda privilegii-innehafvarne en oskäligen vinst, utöfver privilegiet, af de till dem aflåtna skogsområden, som mer och mer stiga i värde, då lättade kommunikationer och gynn-

samma konjunkturer höja skogens värde. Man önskar, att staten, som så lösligt afhändt sig sin egendom, må åtminstone för framtiden tillgodogjuta den afkastning, som dessa skogstilldelningar kunna lemna utöfver den privilegierade stockfångsten.

Då nu vårt lands framtida väl beror till en hufvudsaklig del derpå, att landets skogs massa icke förminskas och att icke heller trävaror må gagnlöst förruttna i våra skogar till hinder för människor och djur samt yngre skogsbestånds återväxt och utveckling, så synes mig klart, att egarne af dessa privilegierade stockfångstskogar böra åläggas att upprätta en skogsindelning och hushållningsplan öfver dem och detta på egen bekostnad, då de erhållit denna värdefulla egendom, man kan säga, för intet.

Skulle, efter upprättandet af en sådan, af Skogsstyrelsen godkänd, hushållningsplan, det befinnas, att den erhållna skogstilldelningen lemna ett öfverskott öfver privilegierade stockfångster, så synes mig rättvist och billigt, att Kongl. Maj:t, efter framställning af Skogsstyrelsen, må använda detta öfverskott för statens räkning, hvartill ock det kongl. brefvet af den 21 December 1865 ger en osökt anledning.

I detta fall synes dock billigt, att staten godtgör privilegii-innehafvaren kostnaden för skogsindelningen, hushållningsplanens upprättande jemte förvaltningskostnaden.

Med anledning af hvad jag nu haft äran anföra, anhåller jag att Riksdagen måtte besluta:

- 1:o en skrifvelse till Kongl. Maj:t, att han måtte förordna, det alla egare till privilegierade stockfångstskogar måtte åläggas att, inom viss tid, upprätta en, af Skogsstyrelsen godkänd hushållningsplan och,
- 2:o efter Skogsstyrelsens till Kongl. Maj:t gjorda framställning, disponera och försälja för statens räkning de trävaror, som öfver stockfångstprivilegierna kunna finnas; samt
- 3:o af statsmedel godtgöra, der förhållandet i 2:dra punkten inträder, privilegii-innehafvarne den kostnad desse nedlagt i indelning, uppskattning och hushållningsplans upprättande öfver det till dem öfverlättna skogsområdet.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1875.

Fr. Malmberg.